

Adventní cesta

Jak je psáno v knize slov proroka Izaiáše: ‚Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky! Každá propast bude zasypána, hory i pahorky budou srovnány; co je křivé, bude přímé, hrbolaté cesty budou rovné; a každý tvor užítí spasení Boží.‘ (Lukáš 3,4–6)

Je zajímavé, že prorok nepoužil pro adventní cestu přícházejícího Mesiáše metaforu mostní konstrukce, na kterou jsme zvyklí z evangelizačních brožur a kázání. Ježíš v nich bývá vykreslen jako ten, který svým křížem přemostil nepřekonatelnou propast hříchu mezi lidmi a Bohem. Protože nic takového není v silách žádného lidského stavitele mostů pontifekta ani zakladatele kteréhokoli náboženství, Bůh to v Kristu udělal sám.

Prorok měl na mysli méně megalomanskou vizi, přesto však odvážnou a pro člověka náročnou. Povzbudil Boží lid urovnat a připravit cestu pro Mesiáše. Jako by řekl, babylonskou věž do nebe nestavějte, o to se ani nepokoušejte, to po vás nikdo nechce, ale udělejte maximum, co je ve vašich silách, aby Spasitel neměl překážek, když se objeví ve vašem životě.

Doba Adventu je k tomu velmi příhodná. Je to čas přípravy, čas nadějného pokání, modliteb, zastavení, ztišení, radostného postu, vědomého odříkání a očekávání Mesiáše. Po roce lze opakovaně a nově prožít příchod Spasitele. Jak to udělat, to naznačil prorok Izajáš. Zasypat všelijaké trhliny a odklidit překážky ve vztazích s Bohem i lidmi. Zkušeností řidičů řečeno, dejte konečně dálnici D1 do pořádku, opravte

všechny úseky, po kterých se nedá jezdit, rekonstruuje všechny mostní konstrukce a nadjezdy, které hrozí zřícením. Obnovte nejdůležitější komunikaci v zemi, ať k vám Spasitel může přijet bezpečně a rychle. A hlavně, nemyslete si, že to někdo udělá za vás, ani Pán Bůh ne, to je plně ve vaší kompetenci.

Možná ale zjistíme, že na tolik práce nám letošní doba Adventu nebude stačit, že u sebe objevíme takové množství děr a navršených nesnází, zlovyků a porušených

vztahů, že s tím zaspáváním a odstraňováním překážek nebudeme do Vánoc hotovi. Nevadí, je ale třeba začít hned, nehledě na to, že se nám práce protáhnou na delší dobu, než jsou pouhé čtyři adventní týdny.

Už to by byly totiž hotové Vánoce, kdyby druzí na nás viděli poctivou snahu o nápravu života, pokoru a inspirativní pokusy o obnovu vztahů, kterou by pak sami rádi napodobili. Neboť mezi prvním a druhým Adventem se stejně všechno podstatné s Bohem odehrává na mezilidské rovině. Jak jinak totiž pochopit, že Bůh se stal člověkem, který se narodil skrze bolest matky a sám pak bolestně umíral na kříži? Jak jinak pochopit, že služba Kristu se děje podle Ježíšova kázání ne především skrze bohoslužebné rituály, chrámové oběti, brilantní kázání, ohromující chorály či povznášející worshipy, ale službou lidem z masa a kostí. Mám na mysli podání ruky k usmíření, nabídnutí chleba hladovému, finanční pomocí chudému, návštěvou nemocného nebo alespoň dopisem či telefonem, když to nejde jinak. A když nejde ani to, pak přímou modlitbou doma za zavřenými dveřmi, kam vidí jenom Bůh.

Je opravdu zajímavé, že prorok pro adventní cestu přicházejícího Mesiáše nepoužil symbol mostu. Možná že tím ale chtěl říci ještě něco jiného, než jsme doposud uvažovali. Nejednodušíme si život, nevyhýbejme se nesnázím, které jsme si sami způsobili, nebo nám je způsobili jiní, nesnažme se je pouze překročit či přemostit. A také se ani moc nezabývejme tím, kdo naši cestu zavalil hromadou hnoje, anebo kdo vykopal propast mezi námi a našimi bližními. Vyhrňme si rukávy a dejme se do práce, protože ono nakonec nejde ani tak moc o nás samotné, ale o Mesiáše, který chce nově přijít do našeho života.

A aby toho ještě nebylo dost, nemysleme hlavně na svůj vztah s Kristem, na svou spásu a své vlastní prožívání jeho blízkosti, vždyť svým úsilím, pokáním a službou můžeme pomoci urovnat cestu našim bližním, aby i k nim mohl už brzy přijít Bůh. Konečně také jsem rád, že silničáři spravují D1 i pro mě...

Bronislav Matulík

Koronavirové svědectví

Vděčnost nejen za online přenosy

Doba je zvláštní, nezvyklá. Všechno je jinak, léty osvědčené jistoty jsou v lepším případě nejisté, v horším nejsou žádné. Mám sice za sebou nějaké sebezkušnostní výcviky, jsem vzdělán i v krizové intervenci, ovšem někdy ani to samo o sobě nestačí a dosud osvědčené strategie řešení problémů přestávají fungovat. Je toho prostě nějak moc. I na mě.

Sotva jsem si vytvořil návyk chodit pravidelně na bohoslužbu, zakázali je. Ze tří nebo čtyř způsobů obživy, zahrnujících personalistiku, fotbal, nějaké psychosociální aktivity a řízení taxi zůstal jen ten poslední, a i ten je na tom nevalně. Dcera, s níž jsem byl kdysi na mateřské a od té doby jsme jeden bez druhého snad nebyli déle než dva týdny, je u babičky. Kdy to všechno skončí, není vůbec jisté. Suma sumárum: stačí to ke slušným večerním postelovým splínům v podnájemovém pokoji.

A tak se snažím s tím něco dělat. Protože se zdá, že to tu a tam pomáhá, zkusím se rozdělit. Učím se novinkám a oprašuji staré dobré, u někoho samozřejmé, u mě žel trochu pozapomenuté postupy.

O mých životních kotrmelcích a zvratech ve vztahu k Pánu Bohu se třeba zmíním jindy. Ale teď jsme s Nelou našli domov v Soukenické. Zvykli jsme si na spoustu milých drobností a ty jsou najednou pryč. Chybí nám oběma. Nikdy dřív bych neřekl, že si budu pouštět bohoslužby na tabletu. Připadalo mi to neosobní, nijaké. Ale ukázaly se nesporné výhody. Když se v kázání ztratím, nejčastěji vinou slabé koncentrace, můžu si je vrátit a zamyslet se. Sborové neděle sjedu všechny, vrhám se i na biblické hodiny a díky upozorněním Facebooku občas i něco odjinud. Ale to není nic nového. Slovo v mp3 se dalo stáhnout i dříve, kazety jsem poslouchal už před lety.

Víte, že v on-line prostředí probíhají i setkání dorostu, kam naše kočička začala s novým školním rokem chodit? „Tak jsme hráli hru,“ hlásila nedávno. „Dávali nám úkoly, co máme přinést. Vařečku, kartáček a když řekli kalkulačku, ukázala jsem ji na mobilu a Johnny mi to uznal.“ Vzpomněl jsem si na pozdrav Petry Veselé o křehkosti vztahů i nejmladší generaci a smekl před vedoucími dorostu klobouk. Drží dobrou partu děti a Nela se v ní našla, i když je daleko. Tohle by mě tedy v onlinu nenapadlo... Stejně jako to, že si má dcera po dvou návštěvách dorostu řekla o biblické zamyšlení. Díky dorostu jsme měli příležitost povídat si, jak Pán Bůh ví, co potřebujeme, a jestli Ho pouštíme do svých přání jako malomocný, který Kristu řekl: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit.“ (Lk 5:12)

Ostatně webové pozdravy sborových pracovníků – další na první pohled nenápadná aktivita. Naučil jsem se, když je nejhůř, vzít si někoho z nich do pokoje nebo do auta. Mám příležitost zastavit se, přeladit z koloběhu ne úplně pozitivních myšlenek a soustředit se na něco jiného. Většinou povzbudivého. Tu se zamyslím nad teologickým výkladem textu a onde se třeba dozvím, že i křesťan někdy usíná s práškem na spaní a učím se se Štěřbovými přinášet Pánu Bohu svá obtížení. Milé sestry a bratři, z nichž jsem s některými osobně ještě ani nemluvil, jsou u mě na návštěvě

a jsou vítáni. Velmi vítání. Děkuji. Jo – a napjatě očekávám pátek, protože říct v oznámení, že se těšíme, i když nevíme, kdo to bude, to je skvělý marketingový tah. Přiznám se, že i oznámení mě v tomto období těší. Kazatelova nabídka pomoci dává dobrou naději. Cítím z ní vzájemnost, zájem i přijetí. Věřím, že kdybych opravdu potřeboval, ozvu se a ta pomoc přijde. Ona tedy přichází, protože když je fakt ouvej, dá se s kazatelem domluvit popovídání. Takhle důvěra je pro mě zásadní. I když jsem doma sám, vím, že nejsem osamocený. A tak se učím, že i oznámení může mít duchovní, terapeutický a pastorační rozměr.

To další jsou finance – vinou vlastních chyb na tom nejsem úplně nejlépe, ale tady se učím spoléhat na Hospodina. I když je to všechno často na hraně, připomínám si, jak to má náš Pán s vrabci a učím se na Něj spoléhat. Zatím se to daří...

Učím se také vnášet do vlastního života dříve občas chybějící řád. V březnu jsem začal pravidelně sportovat – mám chytré hodinky (stejně jako bratr předseda Rady) a v nich nastavené denní cíle. Když je splním, mám radost. Když ne, jsem rozmrzelý, a tak se raději snažím mít večer všechno pěkně odškrtnuto – kroky, dobu záměrného cvičení i nastoupaná patra. Za domem mám velký park a v něm své cesty. Zkusil jsem, jak je báječné povídat si s Bohem na vycházce ostrou chůzí. A ačkoli jsem nikdy dříve netrénoval, teď se na to těším. Mám radost z pohybu i z chvil strávených s Pánem. Jo – a taky jsem jako vedlejší efekt shodil pár kilo.

Učím se tak nějak s pomocí Boží a některých bratří fungovat, jak to jen jde. A dlužno dodat, že v řadě oblastí se to zdá být lepší. Každopádně mám z čeho čerpat a někdy je sil skutečně potřebí.

Vztah s Nelu jich vyžaduje nemálo. Jsme od sebe 200 kilometrů, ale nějak se mi za ní nechce jezdit, abych neohrozil mámu nebo její sourozence, s nimiž bydlí v těsné blízkosti. A tak si voláme. Několikrát denně. Máme báječnou paní učitelku a rád bych jí trochu pomohl, mimo jiné kontrolou a podporou své dcery. Valnou část minulého týdne jsme strávili projektem Staroměstská exekuce. Jako vystudovaný pedagog (sice sociální) a kovaný evangelík, odkojený láskou k historii bratra kazatele Jiřího Hofmana, trvám na tom, že nestačí jen napsat něco o Janu Jeseniovi, ale je třeba to ukotvit. Proč to vzniklo, kdo byli čeští stavové, proč ty „cáčky“ (to je nové cool slovo, které Nela do diskuze o historii vpravila) vyhodili z okna, co z toho bylo a jestli to mělo nějaký dosah třeba do dneška.

Výsledkem je pasáž: „Češi chtěli mít silného krále, tak si zvolili Ferdinanda Habsburského. Slíbil jim všechno, co chtěli. Že zaplatí polovinu státního dluhu, přestěhuje se do Prahy nebo že jim dá náboženskou svobodu. Nesplnil nic. Připomíná mi to, když nám pan premiér slíbil, že bude dost roušek nebo že nezavře školy.“ Tenhle vztah je pro mě jedním z nejdůležitějších, a i když tu či onde stojí hodně sil, pomáhá mi. A nejen mně.

To, co přijímám, se totiž učím dávat dál. Přátelům, kteří potřebují podporu, kolegům a známým. Specifický je v této době fotbal. Možná jste zaznamenali policejní zatýkání spojené s korupcí. Tentokrát zasáhlo i pár mých blízkých kamarádů. Víím, jak těžké je jít za svým dětským snem, tvrdě pracovat a neušpinit se. A tak čekám, jak se to celé vyvine, a snažím se být jim nablízku. Není to o moralizování ani o řešení,

ale o podpoře. Podobné, jaké se mi dostalo v Soukenické. A tak jsem mohl povzbudit jednoho z nich, že i když se to vypadá, jak ztrácí smysl část života, zbývá mu rodina. Skvělá žena a báječné děti. A můžu dát i příklad. Víte, neumím nebo nemám dar mluvit přímo o obrácení nebo o Kristově oběti. Nějak mi to nejde. Pro mě je křesťanství právě o blízkosti, lásce a vzájemnosti. Nicméně doufám, že zrovna s ním si někdy brzy o duchovních věcech budeme moci popovídat. Zatím jej zahrnuji do svých chodecko-běžeckých modlitebních chvil.

Stejně tak mám čas od času příležitost potkat se s někým, kdo je v centru současného politického dění. Od Velikonoc jsme snad navázali téměř přátelský vztah a povídáme si velmi otevřeně. A zdá se, že také on tu a tam právě takové praktické přátelství potřebuje. Popovídat si, nebo třeba pohlídat dítě. Nebo úplně cizí maminka, která s jazykem na vestě vzala svého ADHD syna k psychologovi a bylo znát, že má všeho celkem dost. Tak jsem kdysi uvěřil v Letovicích, tak jsem to prožil, když mi před lety bylo nejhůř, a tak to už nějaký čas prožívám v Soukenické díky sboru, jeho členům i aktivitám.

Protože mám možnost nebo přinejmenším zaslíbení přijímat a osahat si, že funguje, mám sílu tu a tam i něco dát. Dobře, koronaviru i nejistotě navzdory. Díky Pánu Bohu, sboru i lidem v něm. Myslím, že tak nějak to má být...

Václav Mitáš

Jsem vděčná za pomoc na dálku

Střípky od sestry Broukalové

V úvodu chci říci „když je Bůh s námi, kdo proti nám“. V rodině nebyl nikdo věřící, babička se hodně rouhala, ale pamatuji se na modlitby se sestrou Košťálovou za ztracené ovečky a jsem vděčná za obecenství, které jsem ve sboru našla. Babička přešla do Církve spíše navzdory než z přesvědčení. Byla jsem pokřtěná nevím kde, jen mám křestní list a jméno kmotra. Dceru jsem dala pokřtít podle své představy.

V rodině nemám pro svou víru pochopení, jen vnučka se mnou byla v Soukenické. Vnučova manželka je křtěná, její otec chtěl, aby dala pokřtít i mé pravnučky. On sám mi jednou řekl, že k víře stačí pokora a skutky. Pro mě je víra darem Boží milosti, za který děkuji každý den.

Děkuji za pomoc bratra Hrušky a sestry Šímové. Bratr Hruška na rozdíl ode mě vyrostl ve věřící rodině, prošel besídkou, kde prý bývalo v nejmenším oddělení až 50 dětí. Lydie Šímová mi pouští do mobilu Manu a od Markéty mám kázání nebo ho poslouchám přes mobil. Chybí mi tu zpěvník, tak útržky písní dáváme různě dohromady. Nový zákon tu mám přečtený už potřetí. Díky mobilu mám více, než jsem očekávala.

Jsem vděčná za pomoc na dálku, karanténa trvá už od začátku září. Před tím byly návštěvy alespoň jedna osoba 20 minut.

Někdy je tu absolutní ztráta soukromí. Jedna zdravotní sestra mi řekla, že měla pocit, že sem nechci. Možná v tu chvíli měla pravdu, ale já teď děkuji Pánu Bohu, že jsem tu, doma by mi nemohli pomoci a zde mám výbornou péči a mohu svědčit o své víře. Připomínám si slova bratra kazatele Grulichy, když mu pacientka řekla, že je Bible kritická a nepravdivá, mohu argumentovat jeho slovy „věřím Bohu a jeho slovům“.

Děkuji za velikou lásku Boží, že mi dává víc, než žádám. Což se prokázalo v mnoha neřešitelných situacích, když jsem byla na kolenou. Možná i proto jsem zde, abych dokázala, že Bůh je živý a před nikým nezavírá dveře a dokazuje svou lásku k nám. Viz kázání br. Novotného teď v říjnu.

Bůh i zde prokazuje, že i když satan dokáže měnit člověka k nepoznání, nad Ním nevítězí. Své pravnučky kladu denně do Boží ochrany po celý den. Děkuji za vás všechny Pánu a srdečně vás všechny zdravím.

Květoslava Broukalová

prosi-
nec
2020

samaří

SOUKENICKÁ 15, PRAHA 1

www.klubsamari.cz

online vždy ve čtvrtek od 18 hodin

10. 12. Místní místním

Ester Pacltová představí neziskovou organizaci Místní místním. Tato organizace vytváří síť solidárních kaváren a míst, které nabízejí zdarma drobné služby lidem bez domova a komukoliv, kdo se ocitne v nouzi. Zároveň podporuje umělecké skupiny hudebníků a výtvarníků se zkušeností s bezdomovectvím. Zahraje a zazpívá kapela Muzikanti bez domova.

Přes aplikaci Zoom: <https://feectu.zoom.us/j/8591666258>

pořadatel: Sbor Církve bratrské v Praze 1

podpořeno granty:

mediální partneři:

Advent 2020
Program nedělních bohoslužeb

POČÁTEK EVANGELIA

29. 11. 2020

První adventní neděle

Počátek evangelia Ježíše Krista

Mk 1,1-11

6. 12. 2020

Druhá adventní neděle

Původ Ježíše Krista

Mt 1,1-17

13. 12. 2020

Třetí adventní neděle

Předchůdce Ježíše Krista

Lk 1,1-24

20. 12. 2020

Dětská vánoční slavnost

Stálé pokračování příběhu Ježíše Krista

Sk 1,1-14

Sbor Církve bratrské v Praze 1
Soukenická 15, Praha 1
<https://cb.cz/praha1/portal/>

Adventní nedělní bohoslužby v 10 hodin
Půlnoční 24. 12. ve 22 hodin
Hod Boží vánoční 25. 12. v 10 hodin
Biblické hodiny online na stránkách sboru

Online přenosy

Pohled do zákulisí

Naučit se musíte všechno, zvládnout techniku, dívat se do kamery, vnímat za ní sestry a bratry, sledovat, aby člověk neuhnul nebo nepřekážel v obraze, mít přesně nachystaný scénář a držet se ho, včas začít a samozřejmě poslouchat technický personál, bez něhož by se přenos nemohl uskutečnit.

Musí se také naučit nejen předtočit písničky, ale také je zvládnout v přímém přenosu. Přimět hudebníky, aby se u toho ještě občas dívali s úsměvem do objektivu, je naprosto nezbytné. Předtáčení má své velké výhody, je méně stresu, protože víte, že to třeba napotřetí nebo dokonce na pátý pokus konečně vyjde. Naživo vás zase adrenalin vyhecuje k nejlepším výkonům, i když bez možnosti jakékoliv opravy.

Máme tři kamery, takže se ještě musíte naučit je nejen ovládat, ale také správně postavit a zvolit vhodnou kompozici, která umožní divákům mít dojem, že jsou ve své modlitebně, připomene jim jejich kazatelnu a sál, aniž by je příliš rušila či dojímala jeho prázdnota.

Jsmo moc vděční technikům, Peki Němečkovi a Michalu Caltovi za kameru a Honzovi Málkovi za audio nahrávky. Zvlášť bych chtěl poděkovat Pekimu za střih předtočených nahrávek, dal si s tím hodně práce a myslím, že to stálo za to. No a samozřejmě všem kázajícím a muzikantům, kteří ochotně přišli, hráli a zpívali.

Bronislav Matulík

Advent 2020
Program biblických hodin

EVANGELIUM

1. 12. 2020

Evangelium království

Mt 4,23; 9,35; 11,5; 24,14

8. 12. 2020

Evangelium všem národům

Mk 13,10; 14,9.; Mk 16,15

15. 12. 2020

Evangelium je moc Boží ke spáse

Ř 1,16

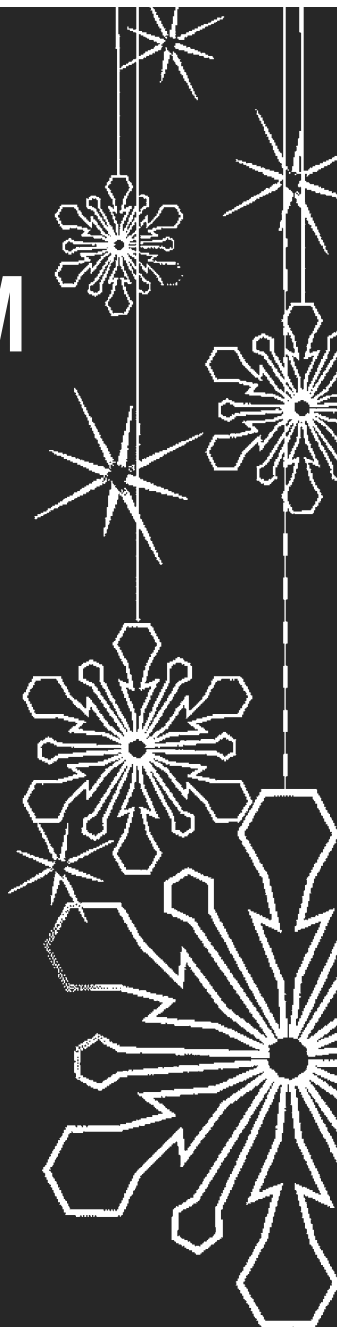
22. 12. 2020

Pamatujme na evangelium

2Tm 2,8; 1K 15,1-5

Sbor Církve bratrské v Praze 1
Soukenická 15, Praha 1
<https://cb.cz/praha1/portal/>

Adventní nedělní bohoslužby v 10 hodin
Půlnoční 24. 12. ve 22 hodin
Hod Boží vánoční 25. 12. v 10 hodin
Biblické hodiny online na stránkách sboru

Dětská vánoční slavnost – Výzva!

20. prosince 2020 v 10.00 hodin

Milí rodičové, prarodičové, přátelé,
letošní Dětská vánoční slavnost bude patrně docela netradiční podobně jako většina tohoto roku. Vzhledem k situaci jsme se rozhodli připravit ji virtuálně. Rádi bychom vás ale přizvali ke spolupráci. A jak by měla vypadat?

Prosíme, natočte se svou rodinou krátké max. 4minutové video s vánoční tematikou.

Fantazii se meze nekladou, takže můžete hrát divadlo, zpívat, číst z Bible, říci báseň, zahrát na hudební nástroj, pozdravit sbor, něco vyrobit apod.

Pokud byste se chtěli zapojit, ale nic vás nenapadá, ozvěte se mě (Petra) a já vám s tématem pomohu.

Prosíme, posílejte nám svoje videa do neděle 13. prosince. Poté se na ně vrhnou profesionální filmaři a vytvoří nám letošní Vánoční koláž.

Předem moc děkujeme za vaši spolupráci a už teď se těšíme na naše společné dílo.
Za realizační tým Dětské vánoční slavnosti

Petra Veselá a Ondra Pavlíček

NAROZENÍ KRISTA

24. 12. 2020

Půlnoční

Narození Ježíše Krista

Lk 2,1-20

25. 12. 2020

Hod Boží vánoční

Věčný příběh Ježíše Krista

J 1,1-18

27. 12. 2020

Završení příběhu Ježíše Krista

Zj 1,1-8

Sbor Církve bratrské v Praze 1
Soukenická 15, Praha 1
<https://cb.cz/praha1/portal/>

Adventní nedělní bohoslužby v 10 hodin
Půlnoční 24. 12. ve 22 hodin
Hod Boží vánoční 25. 12. v 10 hodin
Biblické hodiny online na stránkách sboru

Půlnoční ze Soukenické

24. prosince 2020 online ve 22.00 hodin

Na Štědrý den bývá tradicí, že lidé chodí na Půlnoční. Mnohé sbory a církve věnují této bohoslužbě velkou pozornost. Nás vyzval předseda Rady CB, abychom připravili půlnoční pro celou církev. Jsou nabídky, které se neodmítají. A protože máme zkušenosti s nahráváním a k tomu kolem sebe skvělé muzikanty, rozhodli jsme se přání vyhovět. Společně oslavíme narození Ježíše Krista radostným zpěvem a zvěstí evangelia od nás ze Soukenické.

Prosím, modlete se za přípravu, pěvecký sbor, orchestr i kapelu, modlete se za technický štáb a počasí (rád bych, abychom natáčeli i venku pod hvězdnou oblohou) a v neposlední řadě se modlete i za Boží zvěst o Kristu, aby byla nesena Duchem svatým do srdcí všech diváků a posluchačů.

Bronislav Matulík

Silvestr ve velkém

140. narozeniny sboru online a možná i živě

Jak strávíme Silvestra, to opravdu v tuto chvíli s jistotou nikdo neví. Napíši vám ale, jak by to za ideálních podmínek mohlo probíhat.

Sejdeme se v Soukenické v 17.00 hodin. Program bude naprosto mimořádný, budeme slavit 140. narozeniny našeho sboru a naší církve. Takže pořádná slavnost!

Na Silvestra totiž budeme mít poslední příležitost, abychom toto kulaté výročí oslavili, neboť sbor byl založen roku 1880. Tak to si budeme muset dát záležet. Kdo by náhodou nemohl přijít, program bude samozřejmě přenášen online na webových stránkách sboru. Což bude skvělé, ale bude to mít jen jednu chybu, nezažijete společné občerstvení. Ale když tak si ho připravíte pro sebe a své nejbližší doma. A co že bude na programu?

1. Budeme zpívat slavné songy Aloise Adlofa, zakladatele sboru, a jiných autorů, kteří prošli naším sborem.
2. Přečteme si kousek z Adlofova kázání, budeme se modlit, chválit Hospodina za jeho věrnost a že jsme se dožili dalšího roku života.
3. Připomeneme si, co se odehrálo před 140 lety ve světě i v Praze, abychom si dali do souvislosti, co se odehrávalo tehdy, co nyní a co mezi tím.
4. Budeme soutěžit o nejvtipnější humornou historku ze života sboru a církve. Sbírejte je, zapisujte je a hlaste se mi.
5. Budeme sobě i sboru přát k narozeninám Boží požehnání a všechno nejlepší a taky hodně zdraví.
6. Představíme si pár velikánů našeho sboru, osobnosti, které zde žily, sloužily, anebo nás jen navštěvovaly.
7. Průběžně si budeme promítat fotografie zlomových událostí našeho sboru až do letošního roku.
8. A bude raut...

Takže už nyní se moc těšíme, že prožijeme dvě hodiny plné radostné vděčnosti, písniček, vzpomínek, modliteb i veselé zábavy.

Bronislav Matulík

Láska přikryje množství hříchů

Novoroční bohoslužba 1. ledna 2021 v 10 hodin

Jak začít nový rok? Nejlépe s čistým štítem. Ne s novoročním předsevzetím, ale se skutečně uklizeným stolem, s pročištěným svědomím i vztahy. Proto jsem pro nás vybral na začátek nového roku apoštolské, a doufám že i prorocké, slovo: *Především mějte vytrvalou lásku jedni k druhým; vždyť láska přikryje množství hříchů.* (1Pt 4,8) Novozákonní teolog J. B. Souček napsal: „V pospolitosti spojené skutečnou vírou a láskou se viny a hříchy jasně vidí a vyznávají, a také kárají, ale každý hledí v prvé řadě sám na sebe a dovede provinění druhých vskutku odpustit, to je také přikrýt, nepřipomínat, zapomenout.“

Byl by to skutečně fantastický začátek nového roku a jistě i začátek nové éry sboru a našich vztahů, kdybychom právě takto začali a pak pokračovali. Už proto, že s Novým rokem zřejmě chtě nechtě začneme hromadit hříchy nové, tak proč se ještě zatěžovat starými vinami našich bližních i svými.

Bronislav Matulík

Mimořádné výročí

Sbor v Soukenické si připomíná 140 let od svého vzniku

Náš sbor je v kruzích CB, ale i v ekumeně znám jako „Soukenická“. Mnohokrát se mi stalo, že jsem někde řekl, že jsem ze Soukenické, a různí lidé živě reagovali s tím, že tuto církev a místo znají. Před lety jsem měl výsadu otevírat tzv. „prostor ticha“ v motolské nemocnici. Na slavnostní otevření místa, kde se konají bohoslužby a pastorační rozhovory, přišel také ředitel nemocnice a bývalý ministr zdravotnictví Miloslav Ludvík. Když jsme se představili, tak hned připomněl, že jako student chodíval na schůzky mládeže v Soukenické. Soukenická je tedy „terminus technicus“ pro první sbor Církve bratrské, tehdy Svobodné církve reformované.

3. června 1880 byla založena dnešní CB. Založení předcházela misijní práce v Praze a zároveň na Bystersku již působila Svobodná evangelická církev česká. Tyto dva proudy se spojily do jedné církve a to je také oficiální začátek našeho sboru, který byl historicky prvním pražským sborem. Vždy to ale nebyla Soukenická, jak nám připomínal velký znalec historie, náš bratr Jan Štěpán. V počátcích církve se v Praze objevují různé adresy, a to podle bydliště amerických misionářů vyslaných do Prahy z Boston Board of Mission. Později se v zápiscích objevují další adresy a je možné zjistit, že kromě nedělních bohoslužeb se každý den v týdnu někde konala shromáždění po domech jednotlivých křesťanů. To není zanedbatelný údaj, protože dokládá, že od počátku se lidé shromažďovali nejen ke společné nedělní bohoslužbě, ale také po domech ke studiu Bible a k modlitbám. Tato místa jsou dokladem o práci Ducha svatého, o zvěstování evangelia a modlitbách mnoha bratrů a sester v tehdejších dobách. Bratr Jan Štěpán napočítal takových domácích skupin 47!

Nesmíme zapomenout, že náš sbor a potažmo celá církev, se zrodily z duchovního probuzení 19. století, které prošlo Amerikou a Evropou a zanechalo určité stopy také v naší zemi. Tento duchovní proud nesený horlivými křesťany se podepsal na vzniku našeho sboru. Naši předkové nebyli ideální. Z různých stran přicházely ne vždy dobré vlivy, a tak bylo stále co řešit. Díky Bohu, náš sbor byl již od roku 1886 obdarován mimořádnou postavou vzdělaného a duchovně horlivého kazatele Aloise Adlofa. Tento moudrý bratr vedl náš sbor a vtiskoval do jeho duchovní výbavy zdravou a biblicky orientovanou teologii a hlubokou spiritualitu.

Na přelomu století se sbor shromažďoval v Petrské ulici č. 23 a teprve v roce 1907 koupil přední dům v Soukenické 15. Dům ve středu Prahy měl velký dvůr a bylo možné ve stejném roce na něm postavit prostornou novou modlitebnu s rozsáhlým zázemím. V této modlitebně, o kterou sbor pečuje, se scházíme dodnes. Obdivovat je možné velkorysost našich předků, která se projevila např. tím, že ve shromažďovacím sále nenajdete radiátory a sál je od roku 1907 vytápěn teplovzdušně. Modlitebna slouží velmi dobře dodnes a opatřuje prostor pro práci se všemi generacemi. Rada CB a mnohé křesťanské organizace využívají naši budovu k nejrůznějším shromážděním, konferencím a klubovým setkáním.

Sbor v Soukenické je někdy humorně nazýván „matkou sborů“. Protože byl prvním sborem, další sbory byly založeny službou jeho členů. Jedna skupina založila

smíchovský sbor, jiná sbor vinohradský a společně s dalšími mohl být ustanoven sbor na Žižkově. To je krásná tradice Soukenické. Po letech komunistické totality, kdy byly některé sbory likvidovány, se náš sbor rozpomněl na svou minulost. Brzy po revoluci se dala dohromady skupina lidí, kteří se modlili za obrovské sídliště na Chodově a Jižním Městě. Po několika letech příprav bylo vysláno 23 členů, kteří bydleli přímo v dané lokalitě nebo nablízku, aby založili nový sbor. Tento nový sbor, posílen několika členy z žižkovského sboru, se začal shromažďovat v hotelu Opatov. Jeho další působiště ovlivnil náš bratr Machala, který měl v Šeberově starý dům a velký pozemek. Daroval ho za 1 Kč novému sboru. Dnes tam stojí modlitebna, sbor je již velký a z něj postupně vznikl sbor na Jižním Městě a další stanice na Skalce, Ládví a dalších místech. Soukenická také založila sbor v Neratovicích a obnovila stanici v Neveklově. To vše ukazuje, že sbor nechtěl držet status quo, ale aktivně pomáhal k šíření evangelia v našem městě i v okolí.

A co dnes? Sbor vyslal celou řadu misijně orientovaných pracovníků do jiných sborů. Na Praze 1 bydlí pouze několik málo členů. Nejen vlivem zakládání nových sborů na pražských sídlištích, ale také nedostatkem bytů a drahými nájmy bylo způsobeno, že mnoho lidí odešlo do jiných sborů. Jak to bude dál? Odstěhují se všichni? Bude mít sbor možnost připravit nové pracovníky a doplnit opuštěná místa? To vše jsou závažné otázky. Věřím, že Pán Bůh má s naším sborem v centru Prahy další úmysly. Sbor sice nemá parkoviště, ale má velmi blízko stanice metra, tramvají, autobusů i vlaků a je dobře dostupný. Jsou v něm i věrní křesťané, kteří chtějí Bohu dál sloužit. Sbor má mnoho misijních možností. Záleží ale na každém z nás, jak budeme navazovat na vzácné duchovní dědictví a rozvíjet ho do podoby biblicky orientovaného, laskavého a k příchodům vstřícného sboru. Ať Pán dá inspiraci a vyleje své nové požehnání!

Pavel Černý

Zprávičky z Neveklova

Život se pomalu vrací do normálu

V neveklovské stanici jsme se už podruhé mohli sejít na nedělním shromáždění. Bylo to pro nás povzbuzením. První neděli jsme se inspirovali Ž 122., který nás vedl ke vděčnosti za mnohá milosrdenství, která nám Pán prokázal v životě stanice. Vždyť stanice je zde již od dob Adlofových. Za tu dobu ji potkaly mnohé těžké zkoušky. Nejtěžší zkouškou bylo asi nucené vystěhování obyvatel Neveklova a okolí za války. Po válce se z bývalých členů stanice do Neveklova vrátila jen jedna rodina. Stanice se ocitla několikrát nebezpečně blízko možnosti svého konce, ale Pán to nedopustil. Jsme vděční za Boží milost, za všechny věrné služebníky a za podporu mateřského sboru. I verš, který jsme si vytáhli na r. 2020, nás povzbuzuje zaslíbením laskavé Boží péče. Druhou neděli nás prorok Ageus inspiroval výzvou k vytrvání v práci na Božím díle navzdory nepříznivým okolnostem a příslibem Božího požehnání.

V adventním období bychom rádi udělali výstavu betlémů a programy pro první tři třídy ZŠ a pro MŠ. Ale nejsme si jisti, že to bude možné vzhledem ke covidovým opatřením. Máme však záložní plán, že bychom program pro děti natočili na video a poskytli ho škole. Do programu se zapojí i několik lidí ze stanice. Rádi bychom tak dali škole a školkám najevo, že si spolupráce vážíme a chceme v ní pokračovat. Tak se za nás prosím modlete, aby se to povedlo.

I v době covidové pokračuje má služba v Nemocnici Rudolfa a Stefanie Benešov. Mám radost, že mohu jedenkrát do týdne posloužit lidem, kteří jsou opuštěni. Nemalou radost mi dělá natáčení programů na YouTube pro naše děti z Royal Rangers Neveklov. Nemůžeme se zatím s dětmi scházet, tak jim alespoň touto cestou chceme dát najevo, že je máme rádi a nezapomněli jsme na ně. Stejně velkou radost mi dělají i má videa pro dospělé s názvem Duchovní studánka. Duchovní studánku točím tak, aby jí rozuměli i lidé, kteří nejsou křesťané. Pokud vím, několik takových mých přátel ji sleduje.

A to je vše přátelé, přeji Vám z Neveklova požehnaný adventní čas.

Tomáš Trávníček

Mateřská rubrika

Rodinný lockdown u Pavlíčků

Jarní vlnu jsme prožili tak nějak vpovzdálí všemu dění. Jen bylo docela náročné mít a učit doma dvě školní děti, i když Ráchelka hodně věcí zvládala sama – musela. Dost pomohla její „distanční“ výuka a její třídní učitel, který byl s dětmi od rána do večera ve spojení (přes whatsapp). Ale i tak si s některým učivem nevěděla rady. Daník nic takového neměl, jen dostal každé pondělí hromadu úkolů na celý týden. A tak člověk přebíhá od jednoho k druhému. V těchto chvílích dobře, že máme pidi byt. Tomášek neměl žádné úkoly, a protože já jsem v rizikové skupině, nechali jsme ho doma. Takže jsem ze dne na den vyfasovala nejen úlohu svačkářky, uklízečky, pračky ale i školnice, kuchařky a učitelky... No nějak jsme to zvládli.

Bylo to takové zastavení se v tom zažitém „blázinci na kolečkách“, kdy je vše nalinkováno – ráno snídaně, obléct, svačinu do tašek, co dneska do školky (mají něco přinést?), běžet do práce, honem domů, vy-zvednout, rozvézt na kroužky a zase je svést domů. Večere, úkoly, umýt a spát. A další ráno nanovo.

A najednou... ráno žádný stres, v klidu se připojit (naše děti ideálně v pyžamu), vyndat ze skříně puzzle, lego a nabít tablet. Odpoledne se nikam nejelo, takže společný čas, a to bylo na tom to pozitivní. Najednou jsme měli na sebe čas. Povídat si, skládat ty puzzle a u toho poslouchat audioknihy kdykoliv v týdnu a nemuseli jsme unaveně vyhlížet víkend. Ale samozřejmě takhle růžové a ideální to nebylo pořád... Podzimní vlna se nese v trochu jiném duchu. Distanční výuka se rozjela v plném rozsahu, děti ráno vstanou, připojí se na Google meet a začnou se učit. Každý v jiném koutě našeho pidi bytu, aby se nerušily. Vypadá to jednodušeji než na jaře, ale už to trvá moc dlouho a je to čím dál náročnější. Například propašovat vánoční dárky, když jsou pořád všichni doma. Ráša omylem našla už tři. Začíná mě to psychicky unavovat a štvát. Díky Bohu až teď ke konci. Zítra jdou všichni do škol(k)y. Na jak dlouho tentokrát?

Teď by to chtělo nějaké moudro na konec... To nemám. Ale chci vám popřát, navzdory všemu dění ve světě, v naší republice a v našich rodinách: klidný, zdravý, pozitivní (ale jen na duši) a Bohem požehnaný adventní čas. Vyhlížím dny, kdy se zase potkáme v těch našich lavicích, vzadu u zpevňníků nebo v klubu na kávě. Těším se na vás!

Adla Pavlíčková

Vzpomínka

Zemřel pan Václav Janovský

Pan Václav Janovský byl manžel naší emeritní sestry diakonky Hany Janovské, která zemřela 25. 12. minulého roku ve věku 95 let.

Svou manželku Haničku Václav velmi miloval, prý až k sebeobětování. Hodně jí pomáhal a dělal jí pomyšlení. Připravoval pro ni z lásky různá překvapení pro radost (postavil jí altán v zahradě, dal zvětšit okno, aby lépe viděla na ptáčky v krmítku...). Hodně spolu cestovali, což byl jeho velký koníček. Vše fotografoval a návštěvám rád ukazoval tyto obrázky z cest.

S Haničkou se seznámili v „Rodince“. To byla v tehdejší době bratrem kazatelem Zdychyncem zorganizovaná skupina mládeže z pražských sborů naší církve, kam mládežníci zvali své přátele. Zamilovali se prý na lyžařském zájezdu, který organizoval pro mládež bratr Milan Žezula. Ten byl Václavovým přítelem a Václav o něm říkal, že mu jediný rozuměl. Když bratr Žezula sloužil kázáním v Kralupech, jezdila rodina Janovských se Žezulovými a pak šli i s dětmi zpět do Prahy pěšky.

Také svého syna Pavla měl Václav moc rád. Velice pečlivě se o něj od dětství staral a dobře si spolu rozuměli až do konce života, i když byli velmi rozdílní. Měl velký rozhled, rád diskutoval a filozofoval a také měl smysl pro humor.

Hana a Hana Borovičkovy

Fofrkafé otevírá své brány. Kdy přesně?

Okýnko funguje už od 9. 11. ale dveře do naší kavárny se zákazníkům otevírají ve čtvrtek 3. 12. Ale bude to probíhat postupně, protože i spousta našich dodavatelů nefungovala, takže čekáme třeba na nádobí, nebo až se uzdraví naši stavebníci apod. Postupně v průběhu prosince budeme otevírat jednotlivé prostory kavárny tak, jak je dovybavíme. A věříme, že po Novém roce přivítáme i první návštěvníky seminářů a přednášek v zadní místnosti.

Proč právě teď?

A kdy, když ne teď? Ale vážně – otázka, kdy je vhodná doba, se dá položit kdykoliv. Přijali jsme už dávno pokyn, že máme otevřít kavárnu, odnikud k nám nepřišla zpráva, že máme od tohoto záměru ustoupit. Příkladem nám byl také příběh Izáka, který dostal pokyn, aby v období sucha zasel. A poté sklídl stonásobně.

Pro koho je vaše kavárna?

Už sám prostor v Soukenické je natolik různorodý, že může uspokojit velmi širokou paletu zákazníků od mladých lidí, kteří hledají trendy podnik, přes fajšmekry, kteří hledají výběrovou kávu, maminky, kolem kterých dovádějí ratolesti, po ty, co hledají v kavárně klid na práci nebo seniory, kteří chtějí u dobrého zákusku probrat život.

V čem jste jiní?

Třeba v tom, že máme výběrovou kávu, přičemž to slovo výběrová není samoúčelné. Znamená to třeba, že známe celý příběh té kávy, kde se zasadila, vyrostla, dozrála, byla upražená. Další jedinečností je, že veškeré zákusky si pečeme sami v Liberci a rovnou všechno bezlepkově. A i další produkty se snažíme odebírat od malých dodavatelů, zkrátka tak, aby za vším byl nějaký příběh.

Na co všechno se tedy u vás můžeme těšit?

Na milou obsluhu a osobní přístup. I v Liberci klademe velký důraz na to, abychom nesoudili zákazníky, aby se každý z nich cítil přijat. Věříme, že i ve spolupráci se

sborem se můžete těšit na různé kulturní programy. Nápadů je spousta, teď se jen těšíme, co přinese realita.

A na co tedy především?

Bude to možná znít zvláštně, ale to úplně nejdůležitější je podle nás ukryto ve větě: „Bůh je láska“. Když totiž s láskou přistupujete ke svým zaměstnancům, ke svým zákazníkům, k práci samotné, když se snažíte laskavým slovem, laskavým přístupem projasnit každý den, dáváte tím lidem možnost setkat se s Bohem.

Petra Veselá

Ze staršovstva

Nariadení vlády – staršovstvo průběžně sleduje nařízení vlády, která se týkají nouzového stavu, a z toho plynoucí možnosti života církve, nejnovější zprávy jsou tyto: Vláda s účinností ode dne 3. prosince 2020 od 00.00 hod. do dne 12. prosince 2020 do 23.59 hod. omezuje:

Účast na svatbě a pohřbu nesmí být vyšší než 30 osob.

Každý účastník je povinen mít ochranný prostředek dýchacích cest (nos, ústa), který brání šíření kapének.

Shromáždění pořádaného církví nebo náboženskou společností v kostele nebo v jiné místnosti určené pro náboženské obřady se nesmí účastnit více účastníků, než odpovídá obsazenosti nejvýše 30 % míst k sezení, přičemž účastníci, s výjimkou osob vedoucích nebo zajišťujících obřad, po většinu času sedí na sedadlech, dodržují, s výjimkou členů domácnosti, minimální rozestupy 2 metry mezi účastníky sedícími v jedné řadě sedadel, před vstupem do vnitřního prostoru si dezinfikují ruce, nedochází k podávání ruky při pozdravení pokoje a v rámci shromáždění nedochází k hromadnému zpěvu.

Zpěv je aktuálně limitován počtem deseti zpívajících.

Dorost a mládež – pokud 12. 12. skončí nouzový stav od 14. 12. obnovíme scházení těchto skupinek.

Biblické hodiny – pokud se situace nezmění, obnovíme setkání od úterka 22. 12. 2020.

Advent a další svátky – staršovstvo projednalo adventní a vánoční programy. Účast celého sboru bude závislá na vládních nařízeních. Pokud to nepůjde jinak, bohoslužby budou i nadále online.

Instalace Tomáše Trávníčka – instalace zvoleného bratra kazatele Tomáše Trávníčka se odkládá na dobu, kdy se budeme moci shromažďovat.

Zprávy hospodáře – V Neveklově se intenzivně jedná o prodeji pozemku. 14. 11. proběhne online setkání Hospodářů a Statutářů sborů – bude nutné řešit věci ohledně formálních náležitostí – např. požární směrnice, BOZP apod.

Další setkání staršovstva – ve čtvrtek 10. 12. 2020 v 19.00 online.

Staršovstvo

NAROZENINY

Matějovský Lukáš	1. 12.
Tauerová Blanka	2. 12.
Šimová Jana	4. 12.
Němečková Anna	6. 12.
Váňa Zdeněk	7. 12.
Žezulová Hana	8. 12.
Švrčková Marcela	9. 12.
Matulík Bronislav	12. 12.
Sluga Jaroslav	13. 12.
Hrnko Milan	17. 12.
Pavlíková Alena	17. 12.
Bartošová Eva	18. 12.
Borovičková Daniela	20. 12.
Černá Hana	26. 12.
Štěrbová Eva	28. 12.

Mimořádná shromáždění

Hod Boží vánoční – Máme-li vybrat jedno jediné mimořádné shromáždění, pak z celého prosincového programu musíme vybrat Hod Boží vánoční, který se bude konat v pátek 25. 12. 2020 v 10 hodin v Soukenické. Kázat bude bratr kazatel Pavel Černý a slavena bude večeře Páně. Přijďte a pozvěte své přátele oslavit narození Spasitele!

Pravidelná shromáždění

Neděle	Online bohoslužby (10.00 hodin) – video a audio
Pondělí	Video pozdrav Radislava Novotného
Úterý	Biblické studium: text a audio – Bronislav Matulík
Středa	Pastýřský list správce sboru
Čtvrtek	Video pozdrav Tomáše Trávníčka Online mládež (18.00 hodin)
Pátek	Video pozdrav P. Veselý, J. Matulíkové, D. Košťála, J. Koudely, P. Němečka, O. Pavlíčka ad. Online dorost (16.00 hodin)

Sborové listy — vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXX
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Martina Caltová, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800